

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Extra Hungariam non est deficit, et si est deficit, non est ita.

Dacă Tisza a vorbit vreodată adevărul, — ceea-ce mulți nu vreau se creadă, — atunci, când a prorocit, că'n anul 1890 Ungaria nu va mai avea deficit, sigur minciună a vorbit. Dovadă'i bugetul pentru anul 1890, satorit ȃilele trecute în ședință ministerială, care, după cum ne spun ȃiarele regimului, nu va fi fără deficit, și prin urmare cu deficit.

Care va se ȃică — cum ȃice Tribuna, când latră la lună — Tisza 'și pôte bate gura-n tîrg strigând: Minți gură ce ai vorbit!

Era un timp, în care Ungaria 'și acoperea tóte trebunțele sale, fără deficit, singur din darea capului. Dela dualism încóce însă, sau decând fii lui Arpad, ajunși la putere, strigă, ca țiganul la stână: „Țineți-me unul și-mi băgați doi,“ — cu alte cuvinte — decând s'au dovedit, că, cei-ce prescriu dările în Ungaria, n'au cap, cu tótă bogăția nóuălor dări aruncate în spatele contribuabililor, deficitul crește, ca și apa, preste care Noe înata în corabie pe uscat.

Deficitul Ungariei crește, și va crește și atunci, când ministrii noștri de finanțe, prin o nouă lege financiară, vor cere dela contribuabili, ca se dea pentru susținerea statului cu 50 de procente mai mult decât ceea ce au.

Și pentru ce?

Pentru-că realitatea ideii de stat maghiar e deficitull

Un dialog casnic.

Bărbatul: Odată pentru totdeauna se ști, că mie nu'mi trebuiesc vizitele căpitanului Ianculescu!

Nevésta: Mulcomește-te Ioniță dragă, că căpitanul Ianculescu nu vine la tine!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Suspînul unei veduve.

Mórtea bărbatu-mio me mângae întru atâta, că acum știu unde'și petrece nopțile!

Tempora mutantur.

Mai demult în Ungaria fie-care nobil își avea ovreul seu, ađi fie-care ovreu are mai mulți nobili în pungă!

Noutăți cârpite.

Înstitutul tipografic din Sibiu 'și-a asigurat viața cu 40.000 fl. la societatea Gresham, care premiază și sinuciderea!

* * *

Comitetul național-central-politic al alegătorilor români din Șovenistia a comandat pentru câștigarea armoniei recerute la desbaterile sale în ședințele plenari 10 chilo de cleiu american!

* * *

Consistoriul archidiecesan din Strada Măcelarilor a ordonat conchiemarea sinodului electoral al tractului Sibiuului, pentru alegerea de protopop, pe ȃiua Sf. Mucenic Șohan. De comisar consistorial pentru conducerea acestui sinod electoral s'a denumit exprotopopul frunză'n buză Simion Popescu!

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Protopopul Agnitei S. Piso, prin decret archiepiscopesc, s'a denumit aseșor consistorial onorar pentru elucrarea restanțelor dela consistoriul archidiecesan din Strada Măcelarilor!

* * *

Se vorbește, că 75.849 executori de dare din Ungaria, ne mai având, din cauza insolvenței contribuabililor, dela cine scöte dare, 'și-au scos pasapörte pentru emigrarea în America. Contribuabililor nesolvenți însö nu se mai dau pasapörte pentru streinătate!

* * *

Adunarea generală a fondului pentru teatru național-român, ținută estan în reședința lui „Niculae nu ve certăți“, în considerarea, ca capitalul adunat e suficient pentru salarizarea unui sufler, a decretat deschiderea teatrului național-românesc cu începere dela 30 I'aür 1890.

* * *

Se povestește, că 99 procente din totalitatea membrilor activi ai sinodului învaliților din Piscul Târnavelor, în tot decursul desbaterilor sinodali, numai la prânzul metropolitului Vancea 'și-au deschis gura!

* * *

Din București ni se scrie, că elevii din școla fonetică a lui Titu Maiorescu, în interesul unității ortografice, s'au hotărît a se supune tăierii împrejur!

* * *

Mai mulți vreau se știe, că un Albinist s'a amorezat într'o Tribunistă, care cultivează amorul cosmopolit pe la spatele bărbatu-so!

* * *

Învețătorii din tractul protopustiiu al Agnitei au înființat o reuniune de răbdări pe acțiuni!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dr. Smigâscă lucră la un nou op de mare interes istorico-biblic, și adevă, la resolvarea întrebării vechiu-testamentare: „Ce a jucat David înaintea sicriiului legii, ciardaș sau bătuta?”

Hoți sinuciși în București.

Un colaborator dela Romanul, de proveniență ciangău dela Tribună, fugit din Sibiiu la București, venind într'o noapte târziu din cafenea cătră casă, în strada Tudor Vladimirescu, fu atacat de doi hoți. Hoții, neaflând la ciangăul dela Tribuna bani, 'i-au luat toate hârțiile de valóre aflate la el, și 'i-au dat drumul.

Între hârțiile de valóre ale ciangăului dela Tribuna, hoții au aflat: Un cont neplătit despre haine luate pe credit dela croitorul Trifan din Sibiiu; conceptul unei telegrame de felicitare pentru supeul festiv, dat în onórea lui Slavici în salónele locandei lui Panchievitz, dar' neespedat din lipsa de numerar, și manuscriptul original al unui articol de fond, tractând despre viitoriul asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, când această asociațiune 'și-ar concrede administrarea fondurilor sale ciangăilor dela Tribuna.

Hoții, de necaz, că au lăsat pe purtătorul atăror hârții de valóre nebătut, amendoi s'au spênðurat.

Ciangăul dela Tribuna se află în pace, și continuă a trăi în București pe credit.

Cășolțian

colector filantropic.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, dina, da!

Mărcuțele ușurel
Jocă'n prima Brumărel
Jocă și Români și Unguri
Că ți-oi da perseci și struguri.

Mărcuțele, dumniata,
Mai întâi jocă'n Gherla
Pe Szabo, pe vlădica,
Și'i strigă Mărcuț așa :

Reverendissime trântor
De rujină făcător
Cocleală-n reverendată
Și slugă prea aplecată ;

Tu om fără judecată,
Mut, ce dai cu bătă'n baltă,
Hai jocă sub ciurul meu
De vrei ca se scapi de reu!

Și mi șoptește la ureche
 Mai ții tu legea străveche
 Ști, legea cea catolică
 Ce ne mână'n biserică?

Dacă da, ce ai cu popii
 Carii slugesc la artar,
 Ori vrei ca ei pintenii
 Se'i bată lângă cobzar?

Ori dór' legea catolică
 Oprește popi și popor
 De a merge la biserică
 Când au nevoie și dor?

Ori prescrie'n loc de cruce
 Vre un fakó ori măcău?
 Și în loc de reverende
 Un șinorat antereu?

Atuncea c'o cale spune
 Lui Kosut se ne'nchinăm
 Ori lui Tisza și Vașvári
 Ori altui idol de lemn.

Și-atunci noi ști v'om ce alege,
 Ni-om lumina cât de cât,
 Dar' pe buze atunci ti șterge
 De a mai fi rêmlean vlădic.

Altcum „perse” ești în stare
 Ca se faci o arătare
 Sus la Pesta, cum pricepi
 Numai se nu te deochi.

Apoi Mărcuț fi vioi
 Și te du unde gândesc,
 Dute la George Moșoi
 În Mănăsturul ungresc.

Lui șoptește-i la ureche:
 Jupâne dascál cinstit,
 În legea nóstră straveche
 Știi că furtul e oprit?

Lasă deci Calicu'n pace
 La ceia ce'l abonéză
 Ori, de ai lipsă de el
 Abónează'l frumușel.

Apoi până-i fi p'aci
 Mergi la Petru Cucuian
 Că cu spir te a omeni:
 Spune-i că-i ești poporean.

Că el pe toți îi adapă
 Cu vinars, câți i-or da vot
 Ca se se facă din iepă
 În Mănăstur drept preot.

Și ar fi vrednic de popie
 Că ști bine bea rachie
 Cât popa din Cheșiutiu
 N'ar sta cu el la rachiu.

Hei, și Aurel Jancu
 Popa nost din Cheșutiu
 Jócă bine cărți, sêracu,
 Și bea bine la rachiu.

Nici âmbă'n haine popești
 Ci cu anterée scurte
 Dar' apoi ști reu tipicul,
 Și cântă de se'ți faci cruce.

Dară la fărbel când jôcă
 Și bea de se face trôcă
 Cu dascălul George,
 Nu stau numai în vorbe.

Nu, că vorba vorbă scôte
 Și luptă care cum pôte;
 Unul iésă spăriat
 Ear' altul cu capul spart.

La sudalme e vestit
 Acest popă gros la plit
 Deci Marcule jôcă-mi'l
 Și de rís lumii fă-mi'll

Tot aci, frate Marcu,
 Este dascălul Petcu,
 Mai bețiv decât bețivii
 Și mai porc decât toți porcii.

Nu-i destul că âmbă beat
 Răcnind c'un câne turbat,
 Dar' mai face și scandale
 De tot afară de cale.

Âmbă beat după muieri
 Ear' acelea mi'l însamnă
 Mai cu var, mai cu imală,
 Mai cu altă rumenélă

Ruminește-mi'l și tu
 Pe dăscăluțul Petcu
 Dar' mi'l ruminesce bine
 Se'l cunóscă fie cine.

Și când s'a ivi la rugă
 Norodul de el se fugă
 Ori pe el se'l fugărăscă
 Că nu-i demn se dăscălăscă.

Apoi, Mărcuț, de vrei struguri
 Jôcă și pre câțiva Unguri
 Carii nu'ncap de stindarde
 Și âmbă după cocarde.

Și jucându-i p'un picior
 Du-mi-i tu la Petropol
 De acolo stéguri se rupă
 Se'și facă din ele supă.

Ori mai bine papricaș
 C'ășa-i data la stegaș
 Dar' aici la noi în țără
 Nu facă stégul d'ocară.

Facă ci alte bravuri
 Dacă's cavaleri unguri,
 Zidăscă'n lună castele
 Și ducă Csangăi în ele.

Ori ca ómeni pricepuți
 În a Himalaiei munți
 Posteze-un egylet kultur
 Cât a Mărcuțului ciur.

Ei, ca ómeni cu cultură
 Mai pot aręta bravură
 Făcând la Pesta un chit
 Se-i scape de deficit.

Și altfel de invențiuni
 Fii bravei națiuni
 Pot produce, dar' cu steagul
 Nu se facă ridicul.

Lesne-i ca un lucru mort
 Se'l cobori jos de pe cort
 Dar' pentru viteji voinici
 Acestea-s lucruri prea mici!

Bravilor viteji magiari
 Vedeți de lucruri mai mari
 Nu faceți copilării
 Că ve rîd micii copii.

Leul cel din Africa
 Nu prinde în veci musca;
 Numai pruncii de țigan
 Bat róta pentru un ban.

Ear' un cavaler magiar
 Alungă preste hotar
 Pe dușman, o'l lasă mort,
 Nu ié stéguri de pe cort.

Deci, Marcule, mi-i învață
 Pe acești domni lungi în mustață
 Dacă's igázan unguri
 Se facă demne bravuri.

Ear' de nu, sub ciurul teu
 Mi-i învîrte tot mereu
 Și le dă din Kolopács
 Cum le au dat și la Mohács.

Atunci dór ș'or veni'n fire
 De nu — du-i la mânăstire —
 Un popă se le cetéscă
 De bólă se-i mântuéscă,

Nebunii se nu mai facă,
 Gărgăunii se le trecă,
 Se consimtă că și ei
 Sunt ómeni nu's semișei.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ideile idei nasc, și păduchii lindini. Kulturegyletiștii, după ce s'au blamat cu colonizarea Ciangăilor, încep acum cu colonizarea Secuilor. Cu Ciangăi au târguit ca Stroia cu ouăle: Mai mulți Ciangăi s'au dus din Ungaria decât au venit!

Cu Secuii o vor păți ca țiganul, căruia 'i-a murit calul în momentul, când iarba încolția pe toate rozorările.

Nu'i vorbă, Ciangăii ar fi rămas în Ungaria, dacă Kulturegyletiștii le-ar fi asigurat scutirea de dări publice, și hrana pe spesele statului, pe cel puțin 25 de ani, ear' după aceea o pensiune amăsurată trebuințelor acelor ómeni, care mănâncă mai mult decât sunt în stare a câștiga.

În asemenea condițiuni s'ar putea încerca și colonizarea Secuilor cu succes. Altcum colonisările Kulturegyletiștilor vor rămânea în veci nisuițe bancrotate în scopul de a fericii, și a conserva vița lui Arpad.

Falimentul e rezultatul tuturor întreprinderilor Kultur-egyletiștilor, și va fi. Cu toate este, ei, atacați de orbul găinei, n'au ochi în vârful nasului. Ei vreau se scôtă naționalitățile, cu care au trăit aproape 1000 de ani împreună, din țifîni, și nu ved cum Ovreei, veniți de ieri alaltăeri în Ungaria, îi cern în ciur.

Cum vei păđi însă pe orbul de șanț? Kulturegyletistul adevărat, și dacă cotele'i ies prin atila, genunchii prin nădragi, ear' în partea aceea a cismelor, unde stremoșii lui purtau pinteni, 'i se vęd călcâiele góle, și atunci va strigă „élyen a nemzet“, când tot neamul seu, dela Tisza până la cel mai flămând executor de dare, va ieși cu pěrul prin kalpak sau prin cilindru. Așa-'i Kulturegyletistul alcătuit. El în beția s'a de a nimici naționalitățile din Ungaria, ba întreg Orientul prin cultură, și'n momentul, când se bate, ca peștele pe uscat, cu mórtea de fóme, tot „élyen a nemzet“ va strigă.

Móră ađi, móră mîne toți Kulturegyletiștii, cel din urmă totuși strigă murind: „Élyen a nemzet“!

Stan Pătitul.

În anul libertății 1848, în care mulți transilvăneni căutau libertatea prin România, și fratele meu cel mai mare a luat frunză'n buză și lumea'n cap. Dece ani au trecut ca o și fără se'i mai aud de nume. Tótă speranță mea de revedere cu el o păstram în sinul lui Avram.

În anul 1858, pecând gendarmii lui Bach păziau libertatea din Transilvania, și dreptatea nu umbla ca ași legată

la ochi prin țară, d'odată me pomenesc c'o epistolă din Iași, prin care frate-mio îmi arată, că trăiește în Moldova, districtul Botoșani, satul Flămânda, și me rógă se'l cercetez, că'i e dor de mine.

Plin de bucurie, că frate-mio, pe care'l iubeam mult, mai trăiește, am luat ștraia'n gât, măciuca-n mână, drumul între picióre, și am plecat cătră Moldova. Dorul de a revedea pe frate-mio me ardea sub tălpi, și cu tóte că pe atunci nu era cale ferată cătră România, eu am ajuns mai curênd în Moldova, decât un călător cu calea ferată a lui Bánffy dela Apahida până la Bistrița.

Durere, cât doream de tare a revedea pe frate-mio, când am întrat în Flămânda, pe el îl duceau la grópă. Am plâns amar, și bucuria de revedere ađi 'mi-o păstrez încă în sinul lui Avram.

Deregătoria din Flămânda a plătit din banii aflați la frate-mio cheltuelile îngropăciunii, restul 'mi l'a dat mie, și după ce am vîndut și 150 de oi remase de frate-mio, m'am pus cu cumpărătorii și mai mulți alții la un aldămaș. Bînd am povestit albe și negre. Într'altele — și asta vreau se ve povestesc — am povestit și despre popa Cinzacă din satul vecin cu Flămânda, al cărui nume 'mi l'am uitat. În acel sat era un popă bețiv cu numele Cinzacă, atît de bețiv, încât și când n'avea ce bea, înghitea gol, și tot se îmbêta. Pe acest popă — așa 'mi povesteau tîrgașii — om din lume nu l'a vêdut treaz. Cîni din sat lătrau la el ca la lup, și porcii, când îl întâlneau, se înroșiau în obraz de rușinea lui.

Cu tóte este ómenii din sat, niște buni creștini, care și la acel popă beat se uitau cu ochi trezi, îi ascultau slujba cătră Dumnezeu. Slujba acestui popă n'ajungea însê până la Dumnezeu. Unde făcea acel popă o sfeștanie la o fân-

tână, pentru că a cădut o mătă'n ea, când gată sfeștania, cădea altă mătă'n fântână. De slujba, care o făcea la o vită bolnavă, muriau și vitele cele sănătoșe. Pe cine cununa se despărția. Pe cine boteza îl călca. Pe cine îngropa n'avea. hodină'n grópă etc.

Dela un timp óre-care, ómenii au început a'și perde încrederea în rugăciunile popii Cinzacă, și a alerga în necazurile lor pe la alți popi din alte sate. Ómenii au venit adecă la credința, că slujba unui popă beat, nu póte fi bine primită la Dumneșeu, și credința asta întemeiată a început a se lăți în tot ținutul.

În urma acestei credințe popa Cinzacă, c'o septemână mai nainte de sosirea mea în Moldova, a pătít o nepătítă. Vr'o douē luni nu ploase în acele părți o picătură de apă. Tóte bucatele de pe câmp se uscasc cu desevrșire. Ómenii au început a dispera. S'au hotărít în sfișít se facă o slujbă cătră Dumneșeu prin șapte popi, ca se le dea plóie.

Șapte popi s'au adunat ca se facă slujba. Între aceștia era și popa Cinzacă. Slujba s'a făcut, și popii s'au pus cu toții la paosul obicinuit cu atari ocașuni. Până ce popii mâncau și beau, ceriul s'a acoperit cu nori. O grindină ne mai pomenită a cădut din ceriu, și a nimicít tot, ce seceta mai lăsase cu viață pe câmpuri.

Atunci un țáran óre-care a șis în aușul mai multora : „Asta numai popa Cinzacă ne-a făcut!“

Atáta a mai lipsít, că ómenii, aduși în urma grindinei înspáimântátóre la sapă de lemn, se se-adune mic cu mare, și ca niște turbați se strige: Unde'i popa Cinzacă?!

Până ce dai scuipatului o palmă, toți ómenii s'au adunat la casa, unde se ospétau popii, au smuls pe popa Cinzacă dela masă, 'l'au scos în uliță, 'l'au bătut se'l omóre, 'i-au tuns barba și părul, în lipsa de lapte acru, 'l'au

uns cu var, și cu mânilor legate în spate 'l-au dat preste hotar.

Ce s'a ales mai departe din popa Cinzacă nime nu știe. Destul, că nime nu 'l-a mai văduț, și de atunci, în părțile acele, popă beat nu s'a mai pomenit!

Monologul unui Doctor.

Nu sunt pene pe cinci cucii
Nici frunde'n șapte lunci,
Nici doruri la o fată mare,
La Kulturegylet părăle,
Nici strocșeli la renegați
Nici gărgăuni la magnați
Nu's, — dicit deu și me și jor,
Câți am curat ca doctor,
Că, cu bărbați și mueri
Am umplut un cimiteri.

Dr. S. de Otrăvescu.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Numai ce dracul 'și-a vîrît cîda și-n Blaj sîte!

Pupăză: Eu n'am afaceri cu dracul, neci cu cîda lui — nu știu, nu te-nțeleg! — De aceea ai face bine se'ți arunci șaua din spate, în care bați, ca se se prieceapă calul!

Colac: Înțapat vorbești tu ađil! Da bine sîte, tu nu ști, că redactorul Tribunei 'și-a vîndut casa sa din Blaj Kulturegyletului din Cluj, ca se'și facă o scîlă patriotică în Pisculu Târnavelor?

Pupăză: Va fi avut lipsă de bani, și tîrgul n'are mînie!

Colac: Bani au și țigani sîte! — Redactorii dela Tribuna nu muncesc însă pentru bani, ci pentru idei, și de

aceea eu nu'nțeleg, cum un redactor dela Tribuna își p^ote vinde Kulturegyletului din Cluj casa pentru bani?!

Pupăză: Atunci mai mult ca sigur și redactorul dela Tribuna 'și-a vîndut casa sa din Blaj pentru o idee, pentru idea de stat maghiar, care o urmărește Kulturegyletul! — Dar' eu aș voi se știu, cum vi tu se te amesteci în afaceri private? N'are ori-care proprietar dreptul de ași vinde averea sa ori-cui?

Colac: Ba da! — dar' eu în locul Blăjenilor cumperam însuși acea casă, în care s'au mîncat odinioară cele mai multe plăcinte naționale, și nu lăsam ca kulturegyletistii se'și facă cuibul sub strașina mea!

Pupăză: Noi n'avem bani de pradă ca voi pentru case d'ale lui Bechnix! — În capitolul nostru nu afli capete, care au mai fost și la alți măgari.

Colac: Eu nu's Darwin, și nu vreau se cercetez cine a purtat mai demult capetele din capitolul vostru, dar' mi se pare, că voi, cu fundațiunea de un milion lăsată de Șuluț, mai bine cumperați Ovrei, decât o cază zidită tot de acel Șuluț!

Pupăză: Noi cu fundațiunea lui Șuluț cumperăm roșcobe, dacă vrem, tu n'ai aci vot — dar' eu me duc s^oțe, că mâne-'i adunare generală extra-ordinară la Institutul tipografic în Sibiiu, și epitropii mei încă au cumperat, la timpul seu, o acțiune pentru biserică — adio!

Colac: Dute, dute — ia însă și cuponii dela acțiune cu tine, că, după cum aud, la acea adunare generală extraordinară, se vor împărți dividendele cu picioru-n grindă!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Sloi de gheață se ți spânzuresc în luna lui Iulie, de nas!

* * *

Călare se pleci la pețit, și se te întorci cu pelea calului
în băț cătră casă!

* * *

Cât Metusalem se trăiești în căsătorie, și nevastă-ta
se nu ți iasă cu ghiarăle din ochi!

* * *

Spini se ți crească pe limbă, când vei vorbi minciună,
și, uitându-te'n oglindă, se strigi cătră cel-ce'l vei vedea:
Porc de câne!

* * *

Cleiu se ți crească pe buze, când vei săruta ca călugăr,
sau ca celibe, din amor!

Scânteii și cenușa din filosofia doctorului Amnariu.

Simpatia e mama antipolară a Tribuniștilor și Albiniștilor!

* * *

Simpatie se numește și acea relațiune casnică, care se manifestează în momentul, când bărbatul intră pe ușă în odăe, și nevastă-sa, de bucurie, sare pe fereastă afară!

* * *

Mórtea e acea stare, în care omul nu mai e sigur de viață!

* * *

Căsătoria e strămutarea relațiunilor fericite de amor într'o stare binecuvântată!

* * *

Uituc se numește acel individ, care și uită nevêsta în teatru, și pleacă c'o actriță cătră casă!

* * *

Carpații sunt cei mai înalți munți ai Europei, preste care Românii din Bănat, Ungaria și Transilvania, trecând, se conving despre minciuna proverbului: »Extra Hungariam non est vita!«

* * *

»Neunit« se numește acel român, care în Blaj nu se póte ruga lui Dumnezeu, fără ca se nu'l înhame dracul!

* * *

»Unit« se polecrește acel român, care mai bine dă mâna cu dracul, decât se meargă cu Popea în Purgatoriu!

* * *

»Celibe« e un Tomă, care, si dacă pune degetul în rana còstei lui Adam, totuși nu crede, că Dumnezeu a lucrat înțelepțește, când a făcut și Eve, dar' totuși preferă proveniențele din còsta lui Adam, unei fripturi din còste de porc cu varză acră!

* * *

»Călugăr« se numește acel individ, care, venind cu chiemarea sa de om în conflict, nu dă o poligamie pe o ie!

* * *

»Memorand« e o plantă exotică, care, sădită pe gunoiul comitetului central politic al Românilor din Șovinistia, produce păduchi de cei-ce, după ce se satură, îți ies în frunte și te dau de rușine!

* * *

»Idea de stat maghiar« e realitatea bancrotului naționalităților avitice de sub coróna Sf. Stefan în favorul reconstruirii vechiului Ierusalim!

Harmonia amorului.

— E amorul teu cătră mine sincer, și gata la orice jertfă?

— Tu mai întrebi Ană dragă? Crești tu, că eu 'ți-aș putea abđice ceva cât te iubesc? Crede-me, și viața 'mi-o dau pentru tine!

— Atunci iubite Tódere, te rog se me cruți cu amorul teu, că de câteva đile, iubesc pe altul!

— Cu cea mai mare plăcere Ană dragă!

Bărbatul mărinimos!

Nevésta: Mai bine aş voi se mor Niculae, decât se mai sufer atâtea dureri — numai temerea, că vei avea mari cheltueli cu îngropăciunea, me mai reţine!

Bărbatul: Adevărat draga mea, că cheltuelile îngropăciunei sunt mari, dar' pentru acele se nu te dóră pe tine capul!

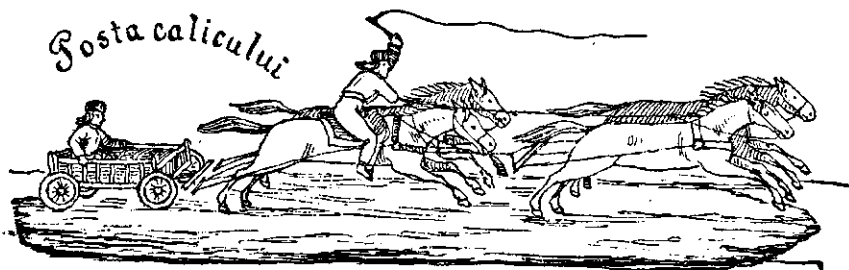
Suflete nobile.

Hoțul: Pentru gherocul esta, aprópe nou de nou, ai dumniata obrazul a'mi da numai 10 franci? Cređi dumniata, că eu l'am furat?

Gazda hoților: Da!

Hoțul: Asta'i alta — atunci dă'mi cei 10 franci!

D-lui F. Șiandru, învățător în M. Copand: Un șorece are mai multă memorie decât d-ta. Însuși scusele d-tale, dar' mai mult informațiunile, ce mi s'au dat, me îndreptătesc a crede, că maliția resbunării 'ți-a dictat corespondința, pe basa căreia, în numărul trecut, am atacat pe părintele D. Corneliu. Eu, pe părintele D. Corneliu îl rog de iertare, ear' d-tale îți dau sfatul se'ți bați gura în tóte tîrgurile din acele părți, până nu va mai vorbi mînciuină.

D-lui G. în B.: Nu'i vorba de credit. Eu d-tale 'ți creditez până la suma averilor lui Rothschild. Vorba e de ordine, ear' a face pentru fie-care abonent altă ordine nu'i posibil. Am dat odată ordinea, ca administrațiunea se sisteze, fără escepțiune, espedarea foii la adresa celor-ce până-n 1 Octobree nu'și vor refuî datoria de abonament, și la asta remăiu.

Tóte's bune domnul meu, dar' tipograful e al dracului și nu așteaptă până când restanțierilor le place a'și plăti abonamentul.

Mai multor Domni: Scrieți și subscrieți legibul, dacă nu vreți se'mi umplu cu corespondințele D-vóstră corfa cu maculaturile. Totdeauna scrieți însé adevurul, că altcum ve tăvălesc în negreală de ve pâraiește reputațiunea.

D-lor Corespondenți: Năsăudul și țările învecinate se vor argăsi în numărul proxim. Pentru corespondințe nesubscrise de autor n'am argăsală.

Pro punga.

În 1 Octobree toți abonenții noștri, care până la acea zi nu și vor plăti abonamentul restant, se vor băga în strungă, și, nedând lapte, se vor da cu rușine afară.

Numărul din 1 Octobree se va expeda numai celor ce până atunci își vor plăti întreg abonamentul restant.

Se nu fie deci cu superare!

Administrațiunea Calicului.